

ville ikke derved komme til at svare nøjere til det, man har tænkt sig, nemlig til de tre Femtedele af Ejendommens Værdi.

Det næste Spørgsmaal, som er kommet frem, er om Statens Risiko ved at indlade sig paa den i Forslaget omhandlede Garanti for indtil 20 Millioner Kr. Ja, det maa jo ganske vist siges, at saa snart man overhovedet befatter sig med Pengetransaktioner af hvilken som helst Art, er Risiko ikke udelukket, og jeg tør heller ikke paastaa, at Staten ganske skulde kunne siges at være fri for Risiko. Men jeg tillader mig dog at mene, at Risikoen, saa vidt jeg kan skønne i denne Sammenhæng, ligger saa fjernt ude, at man har Lov til at undlade at regne med den. Det maa jo erindres, at de Obligationer, som baandlægges som Fundament for de i Udlandet udstedte Serier af Hypotekobligationer, ere virkelig gode Papirer, saa gode, at vore Myndigheder have ment, at det er fuldt forsvarligt, at umyndiges Midler anbringes deri, noget hvori Myndighederne heller ikke se fejl. Endvidere kommer saa dertil, at det jo ikke er den enkelte Ejendom som saadan, der hæfter for Laanen, men inden for den enkelte Serie hæfte samtlige Ejendomme for hele Laanesummen, hvad der naturligvis betyder meget. Fremdeles vil der for alle disse Serier, naar de have virket i nogen Tid, være opsparet en Reservefond, og for dem, som have været aabne en Aarrække, en ret betydelig Reservefond. Alt dette i Forening yder Sikkerhed for disse Obligationer, saa jeg tror, at det vil vare længe — hvis ikke en i økonomisk Henseende særlig ulykkelig Periode skulde indtræffe — før man kommer til at angribe Statens Garanti. Jeg tror, at Staten kan være ganske rolig i saa Hensende. Noget andet er Spørgsmaalet om, hvorvidt den Omstændighed, at Staten garanterer til at begynde med for 20 Millioner og maaske senere, hvad jeg ikke mener er udelukket, for 20 til, vil have den Virkning, at Staten, naar den en Gang kommer i den Situation at skulle optage Statslaan, da maa siges at være svækket i den gode Kredit, den hidtil har nydt. Ja, det tror jeg heller ikke, man kan sige, ganske er udelukket, men jeg mener dog, at det ligger noget fjernt. Jeg kan ikke rigtig tænke mig, at de Institutioner, det er formentlig „Crédit Lyonnais“ og „Banque de Paris et des Pays-Bas“, hvilke Banker Staten jo i Reglen har holdt sig til, som nu ville gaa i Gang med denne Sag, og som ville modtage de danske Kre-

ditforeningspapirer, omsatte i Hypotekbankobligationer, fordi de anse dem for fuldt gode Papirer, der formentlig ville blive noterede paa Pariserbørsen til høj Kurs — jeg kan ikke tænke mig, at de nævnte to Institutioner og for Resten heller ikke andre, der have modtaget disse Hypotekpapirer som et udmærket Papir, skulde sige til den danske Stat, naar den en Gang kom og vilde optage Laan: Nej, De maa undskylde, vi kunne kun notere Dem enten en højere Rente eller en i Forhold til Renten lav Kurs, fordi vi vide, at De har noget Maskepi med denne Hypotekbank, og vi ikke ere sikre paa, at de Papirer, der ligge baandlagte som Garanti for de udstedte Obligationer, ere fuldt gode! En saadan ulogisk Udtalelse vil aabenbart ikke komme fra saa erfarne Pengeinstitutioner som de her nævnte. Og desuden er den danske Stat jo heller ikke absolut bunden til at henvende sig til disse Pengeinstitutioner. Der findes jo andre, der repræsenterer flere af de store europæiske Finansgrupper, som sikkert meget gerne ville være med til en Emission, naar der blev Tale om, at den danske Stat vilde laane. Jeg tror slet ikke, der vilde være nogen Vanskelighed derved, og jeg tror endogsaa, at det maatte anses for overordentlig klogt, om man en Gang, hvis Lejlighed skulde gives, kunde slippe udenom de gamle Forbindelser og finde nogle andre. Det vilde Staten have Fordel af, og jeg tror, at ogsaa Hypotekbanken vilde faa Fordel deraf. Dette blot i Forbigaaende bemærket.

Vil man nu videre spørge: Ja, men hvad Virkning kan da en saadan Hypotekbank faa? Ja, saa vil Besvarelsen fra de fleste, og i alt Fald fra mig, lyde: Den vil komme til at influere paa Kurserne, saaledes at der rimeligvis vil indtræde en Stigning, og desuden vil den være i Stand til at virke regulerende paa vore Pengeforhold, hvad jeg løst har skitseret gennem de Tal fra tidligere Aar, jeg nævnte før; havde man haft Institutionen den Gang, vilde det sikkert have hjulpet betydeligt paa de danske Kurser. Det er den første og almindelige Virkning. Men saa er der sagt: Ja, det kan være meget godt, men det kommer kun en lille Kreds af Grundejere til gode, nemlig dem, der for Tiden optage Laan i de aabne Serier. Dertil vil jeg sige, at det forholder sig efter min Mening ikke rigtigt. Den Omstændighed, at man overhovedet er i Stand til at erhverve Laan til en lille Rente, eller om man vil: til en høj Kurs,